

На 22 ноември 1947 г. Министерството на народната просвета издава окръжно №423, с което нарежда да бъдат въведени поправки при преподаването на учебния материал по география и история.

Документът онагледява докъде е стигнало националното предателство на БКП по въпроса за Пиринска Македония. Поправките в учебника по география са следните:

- 1. Когато се говори за Югозападна България, да се обяснява, че долината на р. Места, Пирин планина, средното течение на р. Струма от Кочериново на юг се включват в Пиринска Македония. За пирин да се говори не като за българка планина, а да се разглежда като планина в Македония. При разглеждане на населението в България да се говори, че в нея живеят и македонци.*
- 2. Замяна на изречение „Македония бе присъединена към България” с „Македония бе окупирана от България” в учебниците за II клас.*
- 3. В учебника за III клас да се обяснява, че Струма на юг от Рила, река Места и Пирин влизат в Пиринска Македония, а в урока за населението на България да се казва, че в Пиринска Македония живеят главно македонци.*

Написано от Христо Христов
Неделя, 26 Август 2012 18:30

---

4. В учебника за VII клас да се говори, че в Пиринска Македония живеят главно македонци, че в Америка има много българи от България, а не от Македония.

Поправките в учебниците по история са:

1. В учебника за III клас Самуиловата държава да се разглежда не като Западна България, а като държава на македонските славяни.

2. В учебника за VII клас племенният съюз начело с Пребънд да се разглежда като първи опит за създаване на държава на македонските славяни.

3. Климент и Наум да се изтъкват като южнославянски просветители и книжовници.

4. Братя Миладинови и други учители и книжовници от възраждането да не се определят като българи, а като македонци.”

Това е само един щрих от последствията на предателската политика, която ръководството на БКП, води от 1944 г. за насилствено помакедончване на българите в Пиринския край.

Цитирам документа от книгата на [историка Веселин Ангелов](#) , „Хроника на едно национално предателство”, която тази неделя ви представям в електронната библиотека на [desebg.com](#)

Написано от Христо Христов
Неделя, 26 Август 2012 18:30

Изследването е едно от по-новите исторически търсения, които детайлно разглеждат политиката, действията и последиците от опитите за насилствено денационализиране на Пиринския край в периода 1944-1949 г.

Тук е редно да се припомни, че за първи път признаването на съществуването на отделен македонски народ и македонски език е прието със [секретна резолюция на Комунистическия интернационал](#) през януари 1934 г. по т. нар. македонски въпрос.

Новата политическа линия, зададена от Кремъл, е наложена в БКП и Югославската комунистическа партия (ЮКП), които започват да изпълняват московския план за формиране на ново национално съзнание сред българите в Македония.

Веселин Ангелов подробно разглежда процесите за насилствено денационализиране на Пиринския край, които започват да протичат по-интензивно от 1944 г.

Проследена е ролята на лидерите на БКП и ЮКП в лицето на Георги Димитров и Тито, както и действията на различни функционери на създадената в рамките на ЮКП Македонска комунистическа партия през 1943 г.

Авторът е работил и с архиви на местната власт в Пиринския край в споменатия период, което дава възможност на читателя да стане свидетел и на действията на местните партийни функционери и администрация при изпълняването на партийните решения и реакцията на населението.

Едни от най-интересните страници са за съпротивата на обществото в Пиринския край срещу помакедончването му, включително и на учениците в училищата.

Интерес представлява и епизода за македонската пропаганда в Пиринска Македония през 1945-1946 г. и емисарите на Скопие.

Написано от Христо Христов
Неделя, 26 Август 2012 18:30

Отделено е специално внимание на прехода към налагане на културно националната автономия в Пиринска Македония в периода август 1946 г. – август 1947 г. Тя е съпътствана с много по-силно организирана и направлявана пропаганда, а нейни проводници се явяват представители на областната организация на БКП, обслужващи изцяло югославските интереси.

През лятото на 1946 г. в Москва се провежда обща българо-югославска среща, на която Сталин се разпорежда българските комунистически власти много по-интензивно да развиват „македонско съзнание” сред българите в Пиринския край.

Изпълнението не закъснява. На Августовския пленум на ЦК на БКП от 1946 г. е взето решение за отваряне на училища, в които да се преподава на новосъздадената македонска езикова норма и „македонска” история през прочита на зараждащата се македонска историография.

В резултат на партийните решения се откриват Македонски народен театър в Благоевград (май 1947 г.), Македонска пътуваща книжарница и се провеждат редица други „македонски” мероприятия.

В същото време комунистическото правителство в България реорганизира или разпуска традиционно силните сред македонските българи научни и културно просветни организации Македонски научен институт, Илинденска организация и Съюз на македонските емигрантски организации. Компартията предава голяма част от наличните им книги и етнографски находки, включително останките на Гоце Делчев, на Социалистическа република Македония.

Веселин Ангелов подробно разглежда и периода на културно-националната автономия на Пиринска Македония август 1947 г. – 1949 г.

Изследването завършва с конфликта в съветско-югославските отношения през 1948 г., в резултат на който не се реализира идеята за Балканска федерация. На този фон са разгледани и влошените двустранни отношения между България и Югославия и

Написано от Христо Христов
Неделя, 26 Август 2012 18:30

преустановяване на културно-националната автономия на Пиринска Македония.

В заключението си авторът посочва:

„Въпреки очебийните доказателства за задкулисните намерения на югославското комунистическо ръководство по въпроса за федерацията и още по-ясните сигнали за действителните намерения, насочени единствено към заграбване на Пиринска Македония, ръководството на БРП (к) не прави съответстващите на националните интереси изводи. Тъкмо обратното. То продължава да робува на македонистките си схващания и дори предприема съзнателни действия за стриктно изпълнение на поетите в Блед и преди това договорености с югославяните за Пиринска Македония и „разрешаването“ на македонския въпрос. То се съобразява не с реалностите, а с указанията на съветското партийно ръководство.“

Веселин Ангелов, „Хроника на едно национално предателство“, ИК „Гергана“, 2004 г., 493 страници.